

համի որդւոյն՝ ըստ որում գրեալ եմ եւ յանձնեալ՝ այնպէս արարեմք, եթէ գալոյ լինիցի. եւ եթէ խափանիցի գալն՝ այն լաւագոյն է քան զամենայն»⁵: *Իսկ 1733 թ. ապրիլի 8-ի Հ. Թովմային (Կ. Պոլիս) հասցեագրուած նամակից երեւում է, որ Աբբահայրը արդէն հաշտուել էր Յովհաննէսի գալու մտքի յետ. «Իմացայ. զի հանի Աբրահամի որդին չուելոց է... Սակայն մինչև նախն ոչ չուիցեն այդի՝ ոչ հաւատամ. զի կասկած գոյ, թէ գուցէ վերստին փոխիցեն հայրն կամ մայրն զմիտս իւրեանց եւ արգելցեն զպատանին, եւ նա ի սաստկութենէ ցաւոյն զրկիցի եւ ի կենաց» եւ նամակի վերջում յանձնարարական. «Հանի Աբրահամին եւ տան իւրոյ մատո՛ յինէն գողոյոյն սիրոյ. եթէ գորդին իւրեանց յղեալ են՝ խնդրեմ զի մի լայցեն զկնի նորա, այլ ուրախ լիցին զի Աբրահամու եւ Սառայի նմանեցան. եւ թէ ոչ յղեցին, պարգապէս գողոյոյն մատո, եւ գորդի նոցին իրատեա զի հնագանդ լիցի ծնողացն...»⁶:*

Յովհաննէս Թովմաճանեանը 1733 թ. յունիսի 12-ին Իզմիրից նաևով դուրս եկաւ դէպի Լիւռուոյ, ուր հասաւ օգոստոսի 5-ին եւ Աբբահայր կարգադրութեամբ մնաց Զաքարիա Շահումեանց տանը, որտեղից էլ նրա հօրեղբորորդուն՝ Միւնեաց ապստամբութեան վախճանից յետոյ Իտալիա ապաստանած Ստեփաննոս Շահումեանի ուղեկցութեամբ ցամաքային ճանապարհով Վենետիկ հասաւ 1733 թ. հոկտեմբերի 17-ին՝ Ս. Ղազար հասնելուց հինգ ամիս յետոյ, 1734-ի փետրվար 15ին, իր իսկ հաղորդմամբ, «ես նմա Միսիթաբ Աբբայ հայր զգգեստ կրօնի եւ զփիլոն, յամի Տեառն»⁸, իսկ սեպտեմբերի 15-ին արեց կրօնաւորութեան ուխտը՝

⁵ Նամականի Միսիթարայ Աբբայի, հտ. Բ, թիւ 434:
⁶ Նամականի Միսիթարայ Աբբայի, հտ. Բ, թիւ 452:
⁷ Այս մասին աւելի մանրամասն տե՛ս Մ. Կարապետեան, *Հայերը Վենեկիկում 1750 թուին (Ա)*, - Հանդէս Ամսօրեայ, 2008, էջ 220-226:
⁸ *Թովմաճանի նշած Թուականը հաստատուած է նաեւ այլ աղբիւրներով: Միսիթար Սեբաստացին 1734 թ. փետրուարի 10-ի նամակում, ուղարկուած Կ. Պոլիս՝ Հայր Թովմասին գրում էր. «Եւ յայսմիկ ամսոց ուխտեն Կոմիտասն, Մկրտիչն եւ Ստեփանն. նաեւ հանի Աբրահամի որդին, որ նաեւ տիրացու օրհնեցաւ ի սմին ամսոց, առնու գուրք զգգեստ կրօնին» (Նամականի Միսիթարայ Աբբայի, հտ. Բ, թիւ 465): Սուրբ Ղազարի դիւանում պահուող «Յանկ անուանց նորնծայից եւ ուխտելոց» (1719-1845) ձեռագիր մատենանում (թերթ 15ա) կարդում ենք. «Յամի տեառն 1734 ի փետրվարի 15. Առ ընկալաւ զգգեստ կրօնին մերոյ սամաթիացի Թովմաճանի Հանի Աբրահամի որդին Յարութիւնն, եւ անուանեցաւ Յօհաննէս: Եւ*